

Garðvættrar gera uppreistur á jólum

Ingun Christensen í Hósvík hefur givvið sín fyrstu bók út. Neyvan er hetta tann einasta, hon ketur við, til hon hefur fitt av tilfari liggjandi til fleiri í skuffuni.

Bær L. Sørensen
Bótbókinar

Ingun Christensen, rithevaðar, við bókin "Garðvættrar gera uppreistur", sem hon hefur skráð með Atlaði.

Hér kemst upp undir þótt er ein ógvuliga fit og stundig jöklabók, ætlað borum og barnstygum sílan, komin ís á Bókaáldið Føroya Lærarfelag.

Bókin eittur "Garðvættrar gera uppreistur". Þótt er Ingun Christensen í Hósvík, sum hevar skrifval hennar.

Yrkti 12 ára gögnul Ingun Christensen er korrespondentur ferskum og tjánum. Harforsat hevir hon ókið vildið prógrí i emskum. Ílon býr í Hósvík og starvast í níbarssetari til á skrifstofvuni hji Pil Weihe. Ílöu ókið er hji Pil Weihe, fest hon við annan skrifligrif virksemum heimina við hís.

Og her er mó, at hon maður situr og skrivar.

Ingun var bert 12 ár, sí hon skrivaldi sína fyrstu yrking sakramenti, og sum hon læs mammabøggjig sinum.

Ílon hevit tað kundi verði stundtlig mó nöggir ár seinan af fyrrið yrkinginum sum afur, men yrkinginum er horvin. Þeir hava leidni og leikð, men hon er ókið at fiana næsta staðni.

Gongd á hugflogið. Ílöu florið í sôlani, Ingun Christensen so anlitir fyrir wadir at skriva jölsagrunn um "Garðvættrar".

Upprunaliga var tildeð ólofti sonar hennar, Aleksander, sum ei var hevit illu, til sem ferði á rugum.

Þóð konst av, at hann ókið fekk síðina at ganga, til ney koyrdi í billi. Mannan fór til undir at ferðelja smiðegar fyrir honum, m.a. um vætrar.

Ílöu seiði rættilega gongd á hugflogið hji

mar at sige frí sagum, sigur Ingun.

Heimkomin fengi hon á blod ud, sum hon hevdi fornalt, og gøymdi ólfarrið.

Nú er seðurin vorðin storri. Ílan fyllir siggu ár í janus, og kanska slúgur fyrir mammans sagum óki er so síður, sum han dælið var.

Handritið gödkene

Óki fyrir ena í fjer seiði Ingun Christensen sér fyrir at skrifa saguna um "Garðvættrar" líða.

Við handritum í handlini vesti hon sér til skrifstofvuna hji Bókaáldið Føroya Lærarfelag og handfari Niels Jákup Thomesen til. Hálvan annan mánuð seinni fólk hevit boðini, at handritið var gödkeni.

Bókaáldið Føroya Lærarfelag vildi gera saguna ó.

Við adjyma illagingum er ósíðið av skriftingini hji Ingun Christensen barnbókia um "Garðvættrar".

Bókin er komin í bókahöfðum, og hon, id er límir í Bamboabókabókum, hava fingið hans sendindi við posnun seinstóru dagarnar.

Viel negd

- Ílöu hever verið ógvuliga spenandi, mensandi og gerandi at vera við í prosessini í aðsíðum saman við fólk hjá Bókaáldið Føroya Lærarfelag, siger Ingun Christensen.

Hon er vel negd við bókina og myndinum, sum

Allan Koësger Davidsen hefur teknad.

- Eg felk hafi at koma við minnum hugdekrum um, hvassu væntanum skuldi sigga ís. Tír hava jú hvor sinn persónalighed í saguna, og hon skuldi helst ósíða koma til sjónar í teiningunum.

- Til að henni urkeði var lagð til, kom bókin at siggi soleðið út, sum hon ger, siger ein val negd rittevandur.

Spædir seiði orðum Ingun Christensen hevar annan fót av handrum liggjandi. Hennu eru óki bora hæmusegur, men ósíði sagur, ætlað eldu földi umfram fleiri yklingar.

- Mer dinum ógvuliga val at skrifa. Og óki minst at ykja. Spæði mar við orðum og seta tey upp, siger hon, sum óki kann minnum nalað til, at hon felk við at skrifa á yngri frum, undanskikkj yklingin til mannsbæggjinn.

- Eg hevi flagið ósíða fyrir heimur og selnum árin. Og tad er lík sum hugflogið tekur dík á sér, til man fyrst er komin í gong, siger Ingun.

Ellíða droynta seg burtur í annan heim og fyriygjda sur ynnist spenandi í dreymaföldri.

Í jólkólini um vætrar ber rættilega vel til hji baðmen at droynta seg burtur í annan jólkólin.

Jólkólin "Garðvættrar gera uppreistur" snýr seg um naknar fórofskar

vætorse, Hjálpsætur, Lækkætur, Fjólsætur, Loftsætur, Loftwætur, sum haldi til á eisum bónidagard, og sum nái er færir at gera uppreistur.

Tír fyrst sagi óki h, at teir

engan stórgreyt fái í desember mánuð, su sum teir hava verið varir við í Heiti bundnuð ar.

Óg er rumblíð kenst or, at bónidættum, sum pligratrysgrýfri heusun, er loga í seingina við krími. Arbaðskonan, Minna, eyr óki upp vaxtar. Hon tímir sí aðen at gera vætrumum, sum óki eru til, risingsreyti. I síðlin seur hon seimnum vatn og tutt breyd.

Henni vilja tær óki hava í desember. Áv í saman eru teir gormasprádir. Vatn og tutt breyd er dunnvænatur, sigrar vættarinnar.

Ellíða floga fylgir við í saguna eru négrar finar og síðar teiningar, sum bora kunnu fia nöggur bartunum hara við at hyggja at.

Allan Koësger Davidsen hefur teknad.

Við bókini fylgir ein floga, hev Ellíða í Rógvu letur upp, og 5. flokkur í Eysfjordskilum syngur teir fyrst físu sangirnar, sum fylgja við tekstimini um "Garðvættrar".

Josua Johansen og Pauli Hansen, id eru herjarar og tónleikarar hava sönd fyrir leikshafi av barnasangskólinum.